

TEKEL

GERÇEK

BÜTÜN İŞÇİLER BİRLEŞİN!..

Mehmet MIHLACI

"Tek Gıda iş ve Bağlı Olduğu Türk-İş İşçi Sınıfına ihanet içindedir"

Istanbul sigara fabrikasından tazminatı ödenerek çıkarılan şube sendikası sekreteri nihayet konuştu :

Mehmet Mihlaci : «Tek Gıda İş ve bağlı olduğu Türk-İş işçi sınıfına ihanet içindedir.»

İşçi arkadaşlarıma tavsiyem zaman kaybetmeden devrimci sendikalarımı seçmeleridir.

İşten çıkarıldıktan sonra ailesini memleketi olan Rize'ye götürüp tekrar İstanbul'a dönen Mehmet Mihlaci'yle uzun bir aramadan sonra nihayet konuşabildik. Gazetemizin yazı işleri müdürüne özetle şunları söyledi : «1965 senesinde Cibali sigara fabrikasına tesfiyeciler olarak girdim. Sigara makinelerinde kondoktör olarak çalışmaya başladım. Fakat ne işyerimizde milli ve düzenli bir çalışma vardı ne de sendikamızda. Bu durum beni huzursuz etmeye başladı. İşçi arkadaşlarımla alın teri ile çalışan büyük çoğunluğu benim gibi huzursuzdu. Küçük bir azınlık tufeyli gurubu bu gidişe alkış tutuyordu. Bunlar ya siyasi iktidarın devlet kapısında beslemeleri ya da sendikamın beslemeleri. Fakat büyük kitle gayri memnurlarda mırıldanma var, ses çıkmıyordu. Bir arkadaşımın beraber 10 Eylül 1965 tarihinde «Devlet fabrikasında çalışan ve tüm işçi sınıfının sömürülmesi için neticesi ne olursa olsun kesin bir savaş vereceğiz» di-

ye kesin karar verdik. Şimdi daha iyi anlıyorum ki bu karar bizim kararımız bile değildi. Ashında tarih süreci içinde işçi sınıfı bu kararı çoktan almıştı. Bütün sömürücü sınıflara karşı sömürülmeme kararı. Biz sadece cepheye gelmiştik ve emekçilere saldırılara mutlaka saldıracaktık.

Mücadelenin yöntemini de saptamıştık. Ellerindeki en büyük silah işçinin bilgisizliği uyanık olmamasıydı. Bu silahı ellerinden almak onların sonu demektir. İşçi arkadaşlar nasıl sömürüldüğünü ve sömürüye karşı devrimci mücadelenin nasıl yapılacağını bilirse diyoruz, sömürülenler siyasi iktidarda olsalar ve hatta işçinin sendikasını ele de geçirmiş bulunsalar işçi arkadaşlar içlerinde bulunan devrimci güç, sömürülmeye karşı koyma gücü bütün baskılara rağmen bu zinciri mutlaka kıracaktır.

O zamanlar ayrı bir etken daha vardı. İşkolumuzdaki sendikamız işçi sınıfının yanında olmamak nedeniyle zaman zaman işyerlerinde prestijini kaybediyor başındaki üç beş sendika ağası anlaşarak sendikayı bölüyorlardı. Şairin dediği gibi; «Batı mizansenisi şark kurnazlığı» ile bölüntüyü tabana kadar indirerek aktif potansiyeli tesirsiz hale getiriyordu. Ne gariptir ki bu bölünen sendikamın her ikisi de her zaman Türk-İş'e bağlı bu-

lunur ve Türk-İş'in de tüzüğünde; «Bir işkolunda iki sendika Türk-İş'e bağlı olmaz» kaidesi vardır. Kendi yaptıkları tüzüğe, yıkılmamak için aldırış etmeyenler hem Müskirat Federasyonunu hem de Tüm-Gıda İş Sendikasını kendilerine bağlamakta sakınca görmezler.

Önce en yakınımızdaki arkadaşlarımızı fikrimizi açıklamaya başladık. Sonra daha daha uzaklara doğru büyük bir anlayış ve kolaylık gördük. Alın teri ile çalışanlardan hiçbiri karşımıza çıkmadı. Bazi aldatılanlar da sonra iltihak ettiler. Tabandan gelen baskılara dayanmayan üst teşekküller birleşmeye mecbur oldu. post elde gidiyordu. Üretim ordusu gözünü açmış kazan kaldırmıştı. Birleşmeden evvel Cibali sigara ve Cevizli sigara müştereken her iki sendikamın genel merkezine fiili durum yarattık, gayemiz bu çirkin oyunu kardeş iş yerlerine ve kamu oyuna duyurmaktır. Çok başarılı geçti bizim için tabii onlar için çok tesiri yarattı. Kendi düzenlerini koruyan İşçileri Bakanından acele yardım istediler. Telefonlar telgraflar gitti geldi. Sökmeydi. Anayasadaki direnme hakkımızı kullanıyorduk ve ne yaptığımızı iyi biliyorduk.

Mücadele Maltepe Sigara Fabrikasına Sığıyor :

1968 Mart'ında yeni açılan İstanbul Sigara Fabrikasına transfer oldum. Hem çalışıyor ilk Amirlerimin, küçük memurların takdirini kazanıyor teşvik zammı alıyordum, hem de işçi sınıfının devrimci mücadelesini sürdürüyordum.

Istanbul sigara fabrikasında durum işçi sınıfı açısından çok daha kötü idi. Başında bulunan müdür arkasını patronların partisi Adalet Partisine dayamış, memurlara da işçilere de yapmadığını bırakmıyordu. Daha evvel Üsküdar yaprak bakım evlerinde de 1960 tan evvel öyle imiş İhtilâl'de Konya'ya sürmüşler 1965 te AP. iktidara gelince gene Üsküdar'a getirildi oradan da İstanbul sigara fabrikasına.

İşçi lojmanında bir takım kişileri barındırırken işçi sokmuyordu. İşçi kampında eş dost sendika genel merkezi erkânı Seyfi Demirsoy ve Bakan için özel odalar döşetirken sigara tütününden gözleri görmeyen işçi denize sokulmuyordu. İşçi sayısı kanunun öngördüğü sayıyı geçtiği halde inşaatı bir sene evvel biten kreş battaniye alınmadı diye hizmete sokulmuyordu. Hamal kadrosunda bulunan veya o işi

yapan işçi kardeşime asgari ücreti tatbik edilmiyordu. Vel-hasil yemeğinden ayakkabısına kadar herşey berbattı. Ben ve birkaç arkadaşım 850 imzalı bir dilekçe yazdık. Lojman durumunu, kreş ve kamp durumunu bir de Cibali'den gelen arkadaşlara verilen 25 kuruş mahrumiyet zammının bütün işçiyeye verilmesi için önce genel müdüre sonra da Bakan'a götürdük. Sendika ise bu aksaklıkları işveren gibi müdafaa ediyordu. Bakan müfettişler gönderdi. Kasıtlı işçilerin ifadeleri alındı. Ashında ifadeye bile lüzum yoktu. Lojmanda hangi dairelerde kimlerin usulsüz oturduklarını belgelemiştik, gidip görmek kâfi idi. Kreş kampı da öyle. Ashında biz boşuna uğraşıyorduk, kimi kime şikâyet ediyorduk? Kampta özel odaları olan Bakan ve onun gibilerdi. Biz şikâyeti Bakan'a yapıyorduk. Şimdi düşündükçe gülerim.

Fabrikamız yeni açıldığı için sendikamızın kurucuları genel merkezin tayin ettiği kurucularlardı. Bazıları meseleyi derinlemesine göremediğinden bazıları sırf sendikacı olayım hevesleri yüzünden bazıları da genel merkezle işbirliği halin-

Devamı : 3. sayfada

BAŞYAZI

HALKIMIZA BEYANNAME

İşçiler - Köylüler - bütün Devrimciler!..

Amerikancı AP iktidarının ve onun koruduğu sömürü düzeninin temelleri sarsılıyor. Sahte demokrasiyi savunan bütün partiler korkuya kapılmış aralarında anlaşmalar yapıyorlar. Biraz daha dayanmak, Türkiyemizi biraz daha yıkmak ve halkımızı biraz daha sömürebilmek için bin türlü düşünüyorlar.

Bu bir avuç adam otuz beş milyon insanın kaderi ile oynuyor. Bizim adımıza lâf edenler, kendi aralarındaki pazarlıkları bizden gizliyorlar. Devlet Başkanı Sunay ile bütün parti başkanları tek tek görüşmediler mi? Pekala bunlar ne konuşular? Şimdi ne yapacaklar? Halkımız bu soruların cevabını istiyor.

Sunay ile görüşenler zamları, pahalılığı ortadan kaldıracaklar mı? Cevap versinler! İşsizliğe, yoksulluğa, topraksızlığa, evsizliğe, doktorsuzluğa çare bulacaklar mı? Cevap versinler! Kıbrıs meselesini halledecekler mi, Amerikan emperyalizmini yurdumuzdan kovacaklar mı, yani üsleri kaldırarak NATO'dan çıkarak, ikili anlaşmaları feshederek Türkiyeyi TAM BAĞIMSIZ bir ülke haline-

Devamı : 2. sayfada

Geçirdiği böbrek rahatsızlığı nedeniyle 4 ay yurt dışında tedavi olan DİSK. Genel Başkan vekili ve Lâstik - İş başkanı RIZA KUAS geçtiğimiz günlerde yurda döndü. Bu devrimci sendikacı sarı sendikalama ve patronlara karşı işçi sınıfının yanında savaşmıştır. Resimde Rıza Kuas şehit işçi kardeşimiz Şerif Aygül'ün cenaze töreninde.

FAŞİZME KARŞI... İŞÇİLER, KÖYLÜLER, DEVRİMCİLER GREVLERLE, MİTINGLERLE YÜRÜYÜŞLERLE DİRENME LİDİRLER.

Başyazı

Sayfa 1 den devam

ne getirecekler mi, GENEL GREV haklarımızı tanyacaklar mı, köylüleri ağamın, tefecinin aracı tüccarın elinden kurtaracaklar mı, Amerikancı sahte demokrasiye son verip, GERÇEK BİR HALK DEMOKRASİSİ yaratacaklar mı? Bütün bunları yapacaklar mı? CEVAP VERSİNLER!..

Devlet Başkanı Sunay ile halkımızdan gizli olarak görüşme yapanlar halkımızın yararına hiç bir şey konuşmamışlardır; bundan sonra da konuşmayacaklardır ve konuşmazlar.

Çünkü onlar, işçilerin, köylülerin ve tüm halkımızın karşısındadırlar. Onlar, para babalarının, bütün fabrika sahiplerinin, toprak ağalarının tefecilerin tüccarların yanındadırlar. Amerikan ve Alman emperyalistlerinin hizmetindedirler.

İşçiler — Köylüler — bütün Devrimciler,

Halkımız artık gizli kapaklı görüşmelerden bıktı. Halkımız gerçekleri öğrenmek istiyor. GERÇEKLER nedir?

1) Gizli görüşme yapan partiler; işçi sınıfının direnişlerini, grevlerini işgallerini önlemek için tedbir arıyorlar!

2) Gizli görüşme yapan partiler; köylülerin direnişlerini, toprak işgallerini, toplu yürüyüşlerini önlemek için tedbir arıyorlar!

3) Gizli görüşler yapan partiler; gençliğin direnişlerini, işçileri ve köylüleri uyandırmakta olan faaliyetlerini önlemek için tedbir arıyorlar!

4) Gizli görüşme yapan partiler; emirlerine girmeyen devrimci subayları, askerleri, öğretmenleri, mühendisleri, hakimleri hatta valileri susturmak için tedbir arıyorlar!

5) Gizli görüşme yapan partiler; bankerleri daha zengin, ağaları daha zorba, tüccarları daha kârlı kılabilmek için tedbir arıyorlar.

6) Gizli görüşme yapan partiler; Amerika'yı kızdırmamak, Alman emperyalistlerine yurdu peşkeş çekmek için tedbir arıyorlar!

7) Gizli görüşme yapan partiler; işçilerin köylülerle omuz omuza vermesini, bütün devrimcilerin birleşmesini önlemek, işçi ve köylülerin hergün yaklaşan devrimine engel olmak için tedbir arıyorlar!

İşte gizliliğin içyüzü budur!

İşçiler — Köylüler — bütün Devrimciler!

Anlaşıyor ki sahte demokrasinin bütün kuvvetleri ve onlara bağlı silahlı adamlar üzerimize yürümek için hazırlanıyorlar!..

İşte sokaklarda, halkımız için mücadele eden gençcik insanlar kurşunlanıyor! Ekmek davası için direnen işçiler vuruluyor! Hapishaneler devrimci insanlarla dolu. Kaatiller bulunmuyor!

Zorbaliğa karşı koymak devrimci görevdir. İşçi sınıfı en demokratik kuvvet olarak harekete geçmeli, kendi içinde birleşmeli, köyündeki köylüyü uyarmalı, şehirdeki emekçiyi, gençliği ve aydınları toplamalı.

Halkımız etten ve kemikten bir yüce duvar olup, sömürücü, emperyalist masalarının saldırısını püskürtmeli... Kardeşler!

Halk kitleleri en yenilmez kuvvettir. Er veya geç ama mutlaka zafer halkımızın olacaktır. Sömürü düzeni bir daha hortlamamak üzere yok olup gidecektir.

Bu gerçeğe inanan kitleler her zorluğu ahtederler.

Yaşasın işçiler, köylüler ve devrimci olan herkes!

DİSK'İN TÜRK - İŞ'ten AYRILACAKI NEDİR?

Arkadaşlarım;
Bu yazımda tek bir noktayı açıklamaya çalışacağım. Anayasa, toplu sözleşme ve grev yapma hakkını işçiye vermiştir.

DİSK, toplu sözleşmenin hazırlanması ve imzalanmasında işçiler yetkilidir, grev kararını da onlar verir derken, Türk - İş, hayır toplu sözleşmeyi ben yapar, ben imzalarım, grev kararını ben veririm, işçiye uygulatırım, diyor. Önemli farklardan biri budur.

Şimdi bizler, bu görüşlerin hangisinin daha doğru olduğunu hep beraber örneklerle inceleyelim.

Bizim bünyemizde olduğu gibi (yani Tekel işyerinde) toplu sözleşme yapılır iken hiç bir işçinin Taslak hakkında bilgisi olmamakla beraber sözleşme özellikle gizli tutuldu ve işçinin hiç birseyden haberi yok iken imzalandı. Bugün aynı oyun Türkiye'nin her tarafında oynanmaktadır. Ve alınan haklar da bellidir. Ama gelin görün ki DİSK bünyesindeki sendikalar işçinin huzurunda taslağı hazırlar ve müzakerele işçilerin seçeceği komite ile girerler. Son karar mercii yine işçilerdir.

Bugünlerde Arçelik'te yapılan toplu iş sözleşmesi müzakerelerini DİSK'e bağlı Türkiye Maden İş Sendikası yürütüp söz hakkı işçilere verilmiştir. Beher sene için saat ücretlerine 250 kuruş zam istenmiş olup işveren iki lira vermesine rağmen kabul edilmemiştir. Yine bölgemizdeki komşu fabrikalardan TASAŞ ile SİMKO işyerinde müzakereler aynı şekilde seyretmektedir.

DİSK bünyesindeki sendikaların yaptığı sözleşmelerden pasajlar:

Aralık 1969 da ABBOT İlaç Fabrikasında, Ocak 1970 te PFİZER İlaç Fabrikasında alınan bazı haklar:

Ücret Zamları: Birinci yıl saat ücretine 125 kuruş, ikinci yıl saat ücretine 125 kuruş, üçüncü yıl saat ücretine 125 kuruş olmak üzere 375 kuruş, Fazla Mesailer % yüz zamlı, bütün işçilere günde iki lira yol ücreti, senelik izine çıkan

her işçiye izin parası haricinde her izin haftası için 250 lira izin harçlığı, bir maaş tutarında evlenme yardımı, her yıl için 45 günlük kıdem tazminatı, evli işçilere her ay 25 lira, hatfahk çalışma 45 saat.

Gripin Laboratuvarında: Haziran 1969 da alınan bazı haklar:

Çocuk parası: İlkokula gidenlere 30 lira, Ortaokula gidenlere 50 lira, Liseye gidenlere 75 lira beher çocuk için, senelik izinlere çıkantara izin parası hariç her izin haftası için 400 lira izin harçlığı ödenir. Evlenme yardımı kıdemi beş yıla kadar olanlara 1000 lira, beş yıldan fazla kıdemleri olana 1500 lira. Kıdem zammı: Her yıl için saatte beş kuruş, fazla mesailer yüzde yüz zamlı ödenir. Askerlik yardımı bin lira.

MARSHALL BOYA'da

Ekim 1969 da alınan bazı haklar:

Ücret zammı: Birinci yıl saat ücretlerine 160 kuruş, ikinci yıl 90 kuruş, üçüncü yıl 100 kuruş, toplam 350 kuruş saat ücretlerine zam yapılmıştır. Çocuk zammı; ilkokula gidene 25 lira, Ortaokula gidene 50 lira, Liseye gidene 100 lira beher çocuk başına alınmıştır.

Kıdem Zammı: Beher kıdem yılı için saat ücretine beş kuruş alınmıştır. Fazla mesailer yüzde yüz zamlı olmuştur. Yemek ücreti dört lira alınmıştır.

Arkadaşlarım;

Burada görüyoruz ki kim kimden yana çalışıyor, arife tarif gerekmez. Yukarıda yazılanların doğru olmadığını düşünebilen insan çıkarsa adı geçen iş yerlerine giderek sorabilirler. Ayrıca her zaman bu konuda ispata hazır olup, bu güne kadar söylediklerimin aksini düşünenlerle bütün işçilerin önünde ve hakemliğinde açık oturum yapmaya hazırım.

Mutlu günler dürüst insanların olsun.

Bahtiyar KURU

HABERLER

ÜÇ GENÇ KARDEŞİMİZ DAHA HALKI UGRUNA ŞEHİT DÜŞTÜ..

● Çapa Yüksek Öğretmen Okulunda okuyan Tokat'ın Zara köyünden Hüseyin Aslantaş Amerikancı iktidarın faşist uşaklarının kurşunlarıyla vuruldu.

Hüseyin yoksul bir köylü oçuğuydu ve halkımızın nasıl kıyasıyla ezildiğini, sömürüldüğünü yakından biliyordu. Bunun için halk düşmanlarına karşıydı. Bunun için devrimciydi.

Nail Karaçam ve İlker Mansuroğlu adlı genç Üniversiteli kardeşlerimiz de gericilerin kahpece kurşunlarına hedef oldular.

Mücadelemiz ortaktır, durmayacaktır.

● Türkiye'nin geçirmiş olduğu bunalım halkımızın büyük bir kesimine yansımış. Belediye işçilerinden, valilere, mühendislere kadar herkes direnişler düzenlemişlerdir.

● Eskişehir'de Gıda - İş kolundaki işçiler DİSK'e geçmek için örgütlenmeye başlamışlardır. Başarılar dileriz.

● Yerli sanayi olmayan montaj sanayinin girmiş olduğu buhranla montaj sanayinde büyük sayıda işçi atılmaları başlamıştır. GEN - OTO, JAVA, CHRYSLER montaj fabrika işçileri ortak bir yürüyüş yapmışlardır.

● İspanya'da Faşist Franco rejimine karşı devrimci hareket gelişmekte, faşist iktidar çatır çatır yıkılmaktadır. Halkların devrimci mücadelesini hiçbir baskı rejimi durduramaz, durduramayacaktır.

MEHMET MIHLACI: "TÜRK-İŞ İŞÇİ SINIFINA İHANET İÇİNDEDİR."

Sayfa 1 den devam

de müdürle işbirliği içinde olduğu için bir türlü anlaşamıyorduk.

Devrimciler İktidarda :

Fabrikamın seçimi yaklaşıyordu. Diğer işyerlerinin de gözü bizde idi. Bayrağı ilk açan bizdik, başarımızı yürekten diliyorlardı. İstanbul sigara fabrikası işçisi kesin bir şekilde ağırliğini koymuştu. Genel merkezin tabandan ayakları kesilecekti.

Arkadaşların bir kısmı, bu sendika içinde mücadele edilemeyeceğini işçinin sendikaya hâkim çıkacağı anda bütün hâkim zümrelerle ve kanun, tüzük demokrasi demeden her türlü kötülüğü yapacaklarını söylüyordu. Devrimci bir sendika kurup mücadele etmeyi öneriyordu. Fakat maalesef başta ben ve bir kısım arkadaşlar devrimi sendika içinde yapalım diydük ve bu fikir ağır basmıştı.

Seçim yaklaştıkça bir yandan siyasî iktidar müdür vasıtası ile diğer yandan sendika başlayan hareketi durdurmak için her çareye başvuruyorlardı. Fakat durum değişmiyordu. Nihayet ben Ankara'da manitör kursunda iken beş arkadaşı sendikadan ihraç ettiler, ben de altıncı olarak haysiyet kurulunda idim. Diğer şubeler ve işçiler genel merkezi protesto ettiler genel merkez ne yapacağımı şaşırıldı. Döndükten sonra ifadem aldılar fakat ihraç edemediler.

23 Mayıs 1965 te fabrikanın kongresi yapıldı. Kandırıldıkları bir iki işçiyi üyelerin üzerlerine yürüttüler, bayan arkadaşlar camları kırarak dışarı atıldılar. Patronun yemekhanesinde bile işçiyi susturuyorlardı. Fabrika müdürü kongre salonundan telefonla özel muhabere yapıyor, sigara üstüne sigara yakıyordu odasında. Kongre divanına genel başkanı seçmiştik. Onun elinden seçimi kazanma zevkini tatmak için. Bir iki arkadaşı feci dövüldü, bir yumruk da bana nasip oldu. Genel Başkanın gözü önünde. Hiç unutmam Kartal Kaymakamı dayanamadı, salonun etrafını saran polisler müdahale ettirmek istedi. Divan başkanı İbrahim Denizcier ve ikinci başkan AP milletvekili demokrasi aşığı genel sekreter Orhan Sorguç kaymakam beye; «Biz çağırır-sak müdahale edersiniz» dediler.

Saldırının en şiddetli anında ve salonun bir kısmının korkup kaçmasından sonra gündemde daha üç madde varken seçime geçildi. Ben sekreter adayı idim ve patronun yemekhanesinde yaptığım konuşmada özet olarak işçi sınıfının gücünü AP nin müdürüne de genel merkezdeki ağalara da göstermeye kararlıyız demiştim. Beş arkadaşım ihraç edilmesi ile kadromuz eskiye nazaran zayıflamıştı. Hatta bu zayıflamadan faydalanan genel merkez bir taraftan aramıza bir iki işbirlikçisini sokmasını becerdi. Bu meselede en büyük günah benimdir. Burada itiraf etmek isterim. İstanbul sigara fabrikası işçi arkadaşlarına tek kötülüğüm budur onu da bilmeyerek yaptım.

Seçim bitmişti, zafere işçiler imza koymuşlardı. Genel merkez ve patronlar panik içindeydi. Kardeş şubelerde aynı atılma hazırlanıyorlardı.

Aradan iki ay geçti. İki ayda arkadaşlarıma layıkıyla sendikacılık yaptım diyemem. Çünkü bir taraftan genel merkez bir taraftan patron, diğer yandan içimizdeki işbirlikçi güruhu rahat vermiyordu. Yalnız genel merkez ile patrona şube sendikasının varlığını söyleyebilmiştik. Patron zihniyetindeki müdüre ilk seçilen idare ve icra heyetiyle tanışmak istiyorsa kendisinin çağırmasını bekledik, biz işçinin temsilcileri olarak çağırılmadan gitmeye kararı aldık. Müdür nihayet mecbur oldu. Siz belki bu harekette bir anormallik görmüyorsunuz, fakat bizim için çok değeri vardı. Daha evvel seçilenler gidip biz seçildik sizinle tanışmak istiyoruz derlerdi. İkinci çalışma mesai saatlerinin değişmesi mevzuunda oldu. Değiştiririm dedi değiştiremezsiniz dedik. Değiştiremedi. Ancak «bundan sonra karşınızdayım» deyince dayanamadım; «zaten karşı karşıyadır işçi ile sendikacı» dedim. Üçüncü tartışma yemek iagesi alısında oldu. Bize defalarca tavsiye ettiği ve üç senedir alış veriş yapılan haldeki reklâmın ettiği kabızmanın patlıcan alısındaki 470 liralık yolsuzluğunu iase memuruyla beraber meydana çıkardım. Bir sürü tartışmamız oldu. Elbise, ayakkabı, asgari ücretin uygulanması v.s. Bir taraftan halledilmeyen haksızlıkları bir zabıta genel müdürlüğe ve Bakanlığa postalyorduk. Tabii bunlardan patron hiç memnun değildi. genel merkez ise işçinin gözünden düşmemiz için bizi baltalamakta devam ediyordu.

İşçi Sınıfının Devrimci Mücadelesi Yükseliyor

15 - 16 Haziran olayları oldu. Herkesin bildiği gibi parlamentodaki patronlar iktidarı ve işçi patronu haline gelen Türk - İş işçinin süratle bilinçlenmesi ve bilhassa kesin şekilde işçi sınıfının savaşını veren DİSK'i yoketmek için Anayasadaki sendika özgürlüğüne rağmen bir kanunla Türk - İş'in diktatörlüğünü sağlamak istiyordu. Patronlar Türk-İş'ten memnundu başka sendika istemiyordu. Bu sendikamın başındakileri değiştirmekte mümkün değildi. Böyle bir kişiyi ya ihraç ederlerdi veya işyerinden atarlardı. İşçiyi bu şekilde susturmayı düşünmüşlerdi.

Direnmenin olacağını gazetelerden öğrenmiştim. Yazılanlara göre DİSK'in bulunduğu işyerleri genel grev yapacaktı. Fabrikamıza geleceklelerinden katiyen haberim yoktu. 15 Haziran günü Tekel'in Maltepe tesislerine geldiler Tekel işçilerini de yürüyüşe davet ettiler. Biz de sendikacı olarak arkadaşlarımızla beraber yürüdük. Ashında direnmeyi tesvip ediyorduk. Ancak sendikamız Türk-İş'e bağlı olduğundan bir karar alamıyorduk.

Bu tarihi işçi yürüyüşünde fabrikamızdan Mehmet Gıdık arkadaşımızı şehit vermiştik. Ben gerek ölmeden önce ve

gerek cenazenin sevki sırasında Mehmet'i hiç bırakmadım. Onu kaybetmek moralimi fena bozmuştu. Dört gündür izinli olarak yanımdaydım. Fabrikaya döndüğümde karakoldan çağırıldılar. Gitim. Hakkınızda şikâyet var dediler. Şikâyet edilen beş kişi idik; İşçi sınıfının mücadele veren beş devrimcisi ve şikâyetçi olanlar ise genel merkezin tayin ettiği eski başkanla şube sekreteri, bir de müdür. Herşey apaçık ortadaydı: Genel merkez - işveren koalisyonunun çirkin oyunu... Şikâyet dilekçelerinde özet olarak; «Lenin'in, Mao'nun, Mehmet Ali Aybar'ın ve Ecevit'in düzenini savunuyorlar. Bu propagandayı bir seneden beri sürdürüyorlar. Fabrikamızın %70 i de onları tutuyor» deniyor; ayrıca «15-16 Haziran olaylarının teşvikçisi bunlardır» deniyordu :

Sıkı Yönetim İşçilerin Köyülerin Düşmanı, Hainlerin Baskı Aracıdır

Sıkı yönetim ilân edilmişti. İşçi arkadaşların bizi tuttuğunu gerek işveren gerekse genel merkez biliyordu. Onun için böyle bir plânı Sıkıyönetimden önce tezgâhlayamıyorlardı. Şimdi ise sıkı yönetim vardı, kimse kıpırdamazdı. Fırsatı değerlendiriyorlardı. Plânları şuydu: Böyle bir ihbarla sıkı yönetime gönderilecektik. Mahkemenin bitmesi en az bir ay sürerdi. Arkadan iş aktimizi fesh edeceklerdi.

Düşündükleri pek tutmadı. Sıkı yönetimde bir akşam kaldık. Askeri savcı dosyamızı ilk tetkikte; «böyle bir şeyle alâkaları yoktur» dedi ve serbest bırakıldı. Cevizli karakolu komiserine bize iyi davrandığı için teşekkürle uğradık. Komiser «iş akidlerinizi galiba fesh ettiler, gidin bakın» dedi. Fabrikaya kostuk. Sicil böyle bir şeyin olmadığını bir müddet savsakladıktan sonra söyledi. Tekrar çalışmaya başladık. Üç gün sonra bir arkadaşın sicilindeki işini takip ederken sicil amiri sicilde çalışanlardan bir arkadaşına şu beş dosyayı şubelerine iade etti. Sicil amiri beni ismen herhalde tanııyordu. Dosyaları okudu. Komiserin dediği doğrudu. Herşey tamamı yalnız müdürün imzası kalmıştı. Mahkemeye sevk edilmeyişimiz bu oyunu da bozuyordu. Aradan kırk gün geçti. Bu arada genel merkeze iş icabı bir kaç kere uğradım. Bizi şikâyet edenleri lanetliyorlardı. Sanki haberleri yokmuş gibi. Oysaki kampta beraber kadeh tokuşturdukları müdür onlardan habersiz şube sekreterini veya merkez delegelerini hatırla Tek Gıda-İş'in bir üyesini ihbarlayabilir miydi? Üyelerini tanımayanlar «bizim müstafa Başaran» diyorlardı. Genel merkezde bir defasında bizi ihbar edenlerden eski başkanı, teşkilatlanma sekreteri Ziya Gedik ve Mali sekreter Melih Dölen'in odasından çıkarken gördüm. Kendilerine, «şube sekreterinize ve üyelerinize iftira eden bu adamla özel olarak görüşüyorsunuz» dedim. «Hal hatır sormaya geldik» dediler. Orada bulunan genel merkez saymanı Bülent

Öztuğ ile Muzaffer Daysal «hiç kimse ile böyle özel konuşmuyorsunuz, eski başkanla ilişkileriniz herşeyi ortaya koyuyor» deyince kıyamet koptu birbirlerine girdiler. Ben durumu yadırgamıyordum, zaten bildiğim şeylerdi.

Şubedeki devrimci arkadaşlarla durumun kritiğini yapıyorduk. En ufak bir kanunsuz nizamsız harekete düşmek için çalışmalarımızı yavaşlatmıştık. Önümüzdeki merkez kongresini bekliyorduk. Bölge merkez delegelerimiz sağlam arkadaşlardandı. Diğer şubelerde de temasları sıklaştırmıştık. Eğer bölge merkezi devrimcilerden, genel merkezi satılmamış olanlardan kurarsak hem genel merkezi değiştirmek için daha aktif çalışabilirdik hem de işçi haklarını aramada aramızda hükmi şahsiyeti olan bir sendika olurdu. Biliyorsunuz milli sendikalarda şubelerin hükmi şahsiyeti yoktur. Yaptığımız en kötümser hesaplara göre bölge merkez kongresinde 165 delegenin 106 sı genel merkeze karşı şubelerden meydana geliyordu. Genel merkezdekiler kendilerini hangi şubeden delege seçtiklerini şaşırılmışlardı. Teşkilatlanma sekreteri Zeki Gedik adaylığını Maltepe sigara fabrikasından koymak için kayıt defterinde birinci sıradaydı. Seçilemeyeceğini anlayınca kaydını Cibali sigara fabrikasına aldırması. Seçildikten sonra defterleri karıştırırken gördüğümde bu birinci üyeye çok acımışım. Ulu Zeki Gedik delege seçilemeyeceğini anlamış işçiden kaçıyordu.

Hainler Devrimci Arkadaşlarımızın İşlerine Son Veriyorlar

4 Ağustos 1970 gelmiş çatmıştı. Patron, siyasî iktidar ve işçinin patronu sendika doymak bilmiyordu. Hiç bir açık tarafımızı yakalayamıyordu. Artık tek yol kalmıştı. İş kanununun 13 ve 14 üncü maddelerindeki ihbar ve tazminat bedellerini ödeyerek çıkartmak. İhbarsız çıkarmada toplu sözleşmemize göre tazminattan başka devletin kasasından 11 haftalık ceza ödenecekti. Sıkı yönetim hâlâ devam ediyordu. Türk hakiminin vicdanında da patronların kanunlarının dahi ceza veremediği dört devrimciye devletin parası cezalı olarak ödenerek işten çıkarılıyordu. Bir arkadaşın ise İş kanununun 17-2 sine göre işverene asılsız isnatta bulunmaktan iş akdi fesh edilmişti. Asılsız isnata ise 850 imzalı daha evvel bahsettiğim dilekçe sebep gösteriliyordu.

Durumu 15 kişilik yönetim ve icra heyeti genel merkeze getirdik. Arkadaşlarım infial içindeydi. İşçi arkadaşlar kahpelğe direnmek istiyordu. Bu işçiyeye vurulan bir darbe idi. Fakat ben bunu şahıs meselesi yapmıştım. Mademki içinde ben vardım benim için hiç bir arkadaşın burnu kanamasını istemiyordum. Hem sonra ne değişirdi. O gün için direnerek işe döndürseydi iki sene sonra bir sene sonra gene bir biçimine getireceklerdi. Mademki bu sendika işçiden yana değildi sendikacılık yap-

manın bir anlamı yoktu. Kime güvencik kime dayanacaktın?

Genel merkez durumu saray entrikacılığı ile idare ediyordu. Başkan Denizcier bu sendikamın şube sekreterini suçsuz olarak çıkarmak kimin haddine diyordu, en kısa zamanda düzelecek. Genel sekreter ve AP mebusu daha ileri gidiyordu. Tek Gıda - İş'in genel sekreteri olarakta olsa AP mebusu olarakta olsa buna müsaade etmem diyordu. Bir amatör sendikacı tazminatı ödenerek işten çıkartılırsa biz kime vazife yaptırabiliriz, mesele bu yönden sendikamız için hayati önem taşıyor diyordu. Gayeleri patlama noktasına gelen tansiyonu düşürmek, zaman içinde meseleyi uyutmaktı. Şube yönetim kurulunun ısrarlı kararı ile Ankara'ya Tekel Bakanı ile görüşmeye gittim. O sırada toplu sözleşme müzakereleri uyumsuzluk safhasında idi. Yanımda, önce şube başkanı olmasın diye ihraç ettikleri sonra da benimle beraber işten çıkardıkları; şube kongresinde; işçi arkadaşların alkışından genel merkezin kulaklarını sağır ettiği işçi sınıfının mutlak savaşçısı devrimci arkadaşım Bahtiyar Kuruda bulunuyordu. İstanbul'daki kararımıza göre bakana Ankara'da bulunan genel başkan Denizcier ile gidecektik. Kendisini Türk-İş'in merkezinde bulduğumuzda kapısı açık bir odadan İstanbul'a telefon ediyordu. Sesini salondan gayet iyi duyuyorduk. Özetle şöyle diyordu: «Alo. Melih, ücret meselesini iki senede 120 kuruşa parafa ettik. Bugün diğer maddeleri bitireceğim. Sen bana altmış bin lira gönder grev havası basacağız.» Biz Bahtiyar'la birbirimize baktık. O hiç olmazsa ihraç edilmişti, bu sendikamın üyesi değildi. Ben ondan daha çok kızardım. İstanbul'da genel merkez bize «Tekel iki senede 60 kuruş veriyor biz 120 kuruş istiyoruz; son olarak grevsiz bu iş olmayacak» diyordu. Biz işçi arkadaşlara bunu iletliyorduk. Halbuki 120 kuruş Tekel'in verdiği idi. Sendika güya «greve gidiyoruz dedikte verdiler» demek için gazetelere, radyolara 60 bin liralık hava basıyordu. İşçinin parasını işçiyeye yalan söylemek için kullanıyorlardı. Beş dakika sonra Denizcier'in bulunduğu odaya girdik. O gün üçüncü tarafsız aracı ile yapmacık toplantı vardı. Maden arama enstitüsünde. Oradan da bakana gidecektik.

Türk - İş Yöneticileri AP İktidarının Köpekliğini Yapıyorlar

5.7.1970 günü saat 14 te Halil Tunç, İbrahim Denizcier, Bahtiyar ben ve Tunç'un şoförü arabaya bindik. Maden Arama Enstitüsüne gidiyoruz. Yolda Denizcier'e bir soru yönelttim. «Başkan» dedim, «Maden Arama müdürünün gazetelerde çok makalesini okudum, kendisi işverenlerden yana bir adamdır, neden onu tarafsız aracı seçtiniz» dedim. Denizcier yutkundu bir ara cevap bulamadı. Halil Tunç araya girerek «biz onu bilerek seçtik çünkü işçi tarafı ve Devamı. 4 de

DERBY GERÇEK

BÜTÜN İŞÇİLER BİRLEŞİN...

DOST DÜŞMAN DUYSUN:

Derby işçileri gazete çıkartıyor.

GAZİET LÂSTİK FABRİKASINDAKİ KARBÖNİZMİNİN HARBİ DİRİMSİZİ İZİNİ VERMEKTEDİR.

Bu gazete işçileri için bir araçtır. İşçilerin sorunlarını, haklarını ve mücadelesini anlatır. İşçilerin birliğini sağlar. İşçilerin sesini duyurur. İşçilerin birliğini sağlar. İşçilerin sesini duyurur. İşçilerin birliğini sağlar. İşçilerin sesini duyurur.

BAŞYAZI

PATRONLARIN DÜŞMANI
BİRİŞİMİZİN DÜŞMANI

İŞÇİ BASINI :

Biz Tekel işçilerinin başlatmış olduğu fabrika gazeteleri kampanyası İstanbul'da hemen bütün işkollarında yankı uyandırmış ve her iş kolu bu kampanyaya kendi yayın organıyla katılma yolunda yoğun bir faaliyet içine girmiştir.

Biz işçileri ezen, sömüren para babalarının ve onlara kumanda eden Amerika'nın Türkiye'deki gerici birliğine karşı devrimcilerin birliğini sağlamak için başlattığımız bu kampanya devrimciler arasında sevinçle karşılanırken hâkim sınıflar hiç te memnun olmamışlar ve fabrika yayınlarına karşı baskuları artırmışlardır. Gazetemizin sahibi Bahriyar Kuru arkadaşımız defalarca karakola ve savcılığa çağırılmıştır. Bu baskular hem açıktan polis tarafından yapılmakta ve hem de hâkim sınıfların işçi sınıfı içindeki örgütlü kolu sarı şebeke sendikacılar vasıtasıyla ve onların uşaklarıyla yürütülmektedir.

Böylesi baskular olabilir, olacaktır. Bu baskılara karşı birlik olalım. Fabrikamızdaki birliğimiz ve kendi sesimiz Tekel Gerçek etrafında saf olup işçi düşmanlarının oyunlarını bozalım.

Gazetemiz Derby Lâstik Fabrikasında işçiler tarafından okununca sevinçle karşılanmış ve hemen kendi fabrikalarında da aynı isimde Derby Gerçek gazetesini çıkarmışlardır. Yine gazetemiz DİSK'in maden işi sendikasına bağlı bazı işkollarında mem-

nunlukla karşılanmış ve ECA'lı bir işçi kardeşimiz kendi fabrikasının sarı sendika Otomobil İş'e karşı mücadele için yapmış oldukları bir toplantıda gazetemiz Tekel Gerçek'i okumuş ve gazetemizin sarı şebeke Türk - İş'e karşı açtığı savaşta yanımızda olduklarını belirtmişlerdir.

Ayrıca İstanbul'da Tekel'in diğer işkollarına da ulaşan gazetemize oradaki işçilerce de sahip çıkılmış, desteklenmiştir.

Bütün bunlar gösteriyor ki açmış olduğumuz savaş haklı bir savaştır. Bu savaşta her geçen gün katılanlar olmakta sesimiz gürleşmektedir.

Şu anda biz İstanbul Sigara Fabrikası İşçilerine düşen en önemli görev çelikten birliğimizi sağlayıp bizi 70 krş.'a satan hain, sarı sendika Tek Gıda - İş'i fabrikamızdan atıp DİSK'e geçektir. Önümüzdeki günlerde bu kavganın ateşi bizleri saracaktır. Hazır olalım, birliğimizi kuralım. Birlik için en etkili yol gazetemiz sesimiz GERÇEK etrafında kenetlemek gazetemizi fabrikamızda bayraklaştırmaktır. Yeni yıl işçi sınıfının zafer yılı, işçi düşmanlarının yıkım yılı olacaktır.

Yaşasın birliğimiz, kardeşliğimiz..

Yaşasın gazetemiz T. GERÇEK..

Kahrolsun katil iktidar ve onun uşakları..

Kahrolsun emekçilerin düşmanları.

BİZİM SÖZLÜĞÜMÜZ

FAŞİZM NEDİR?

Faşizm hakim sınıfların en gerici en bağnaz, en ırkçı (Sö-verist), ve en emperyalist (Sömürücü) kesimlerin zorbalığa dayanan açık diktatörlüğüdür. Türkiye gibi az gelişmiş ülkelerde tezgâhlanan Faşizm, Amerika'ya bağlı toprak ağalarının, büyük sermayedarların en işbirlikçi ve en gerici çevrelerinin silâhlı diktası olacaktır. Emekçi halk yığınlarına en yoğun sömürü metodlarını uygulayan, Amerikan emperyalizminin elinde olan bu diktatörlüğe AMERİKANCI FAŞİZM demek gerekir.

FAŞİZM NEDEN GELİR?

1 - Hakim sınıflar Büyük ekonomik ve siyasi buhrana düştüklerinde, buhranın ağır

yükünü emekçilerin sırtına yüklemek için,

2 - İşçilerin, köylülerin ve devrimci güçlerin gelişmesini engelliyemez hale geldiklerinde, zor yoluyla bu gelişmeyi durdurmak için faşist bir diktatörlüğü işbaşına getirirler. Yani iktidarlarını devam ettirebilmek için sahte demokrasi oyununa son vererek, gizli faşizmi açık faşizm haline dönüştürürler.

Amerikanın eliyle dünyanın birçok yerlerinde bu tür iktidarlar yönetime getirilmektedir. Yunanistan bunun bize en yakın örneğidir.

BURJUVAZİNİN FAŞİST DİKTASI KUDURMUŞ BİR GÜÇTÜR... AMA HALKIN BİRLEŞMİŞ GÜCÜ KARŞISINDA YIKILIR.

TÜRK İŞÇİ SINIFINA HANET İÇİNDEDİR.

3 den devam

ya ortadan birini seçseydik işveren kabul etmeyecekti ve buna mahkeme karar verecekti ve uzamış olacaktı. Biz zaten greve gideceğiz onun kararı bizi bağlamaz» dedi. Oysaki anlaşma çoktan yapılmıştı hiç olmazsa ortadan birisi seçilseydi kararını kamu oyununa açıklar işçiler sözleşmeyi kabul etmeyebilirdi. Gaye bunu önlemektir. 1967 sözleşmesinde de sonradan patronlar partisi AP genel başkanlığına adaylığını koyan bir profesör seçilmişti.

Akşam saat 16 da Tekel bakanı Ahmet İhsan Birincioglu'nu Bomontide Atatürkün odasında bulduk. Müsteşarı da yanındaydı. Odada bakan, müsteşar, Denizcier, Bahtiyar ve ben beş kişi idik. Denizcier beni ve Bahtiyar'ı bakana takdim etti. Söz hakkını da bana verdi. Bakana durumu anlattım. İkide bir Denizcier'e aktüel konulardan bahsediyor, sonra beni dinliyordu. Müthiş sinirleniyordum. İngiliz donanmasının bir erimizi istemesi yüzünden Ege'de seferberlik ilân eden Atatürk'ün odasında bu bakanın işi neydi? Durumu anlattım ve sözümü bitirdim. Uykudan uyanır gibi bir mahmurluk içersinde «oğlum suç olmayam işten atarlar mı?» dedi. Cinlerim başıma çıkmıştı. Meseleyi gayet iyi biliyordu buna emindim. Ve devam etti. «Orada siz rahat durmuyormusunuz» deyince «sayın bakan» dedim «Deminden beri galiba siz beni dinlemediniz, siz aynı zamanda avukatsınız iyi bilmeniz gerekirdi İş kanununun 13 üncü maddesi suçlu çıkarmakla ilgili bir madde değildir. Ben bu madde ile çıkarıldım. Madem suçlu idim 17. madde ile niçin çıkarmadınız?» «Rahat durmuyorsunuz dediniz, bizi arkadaşlarımız rahat dursunlar diye seçmedi. Anayasamızın ve kanunların içinde mücadele ediyoruz, sendikacılık bunu gerektirir» dedim. Gözlerimin içine bir müdet dikkatlice baktı. Herhalde içinden «iyiki bu adamı atmışız» diyordu. O zamana kadar sessizce dinleyen Denizcier bakana «sizinle biraz görüşmek istiyorum» dedi. Bakan Denizcier'le diğer odaya geçerken müsteşar beye «siz not verin ben ilgilenir durumu size bil-

diririm» dedi.

Müsteşara sadece işverenle takıştığımız işçi mevzularını yazdırdım. Ne yazdırdığım mevzulardan ne de bakanın incelemesinden bugüne kadar bir haber alamadım. Atatürk'ün odasında ancak Atatürk gibi devrimciler sözünü tutardı. Sayın bakanı daha o gün Atatürk'ün koltuğuna yakıştıramamıştım.

İstanbul'a döndük. Şube olarak diğer şubelerle Üsküdar'da bir toplantı düzenledik. Bir iki şube hariç bütün şubeler aktif hareket edilmesini teklif etti. Müsterek hareket tesirli olur diyorlardı. Toplantıyı düzenleyen bizim şube sözcüsü şube başkanı Mustafa Çataltaş inanmadığı halde merkezin bu işi halledeceğini söyledi. Buna diğer şubeler hayret ettiler. Aynı toplantıda atılan arkadaşlar geri döndürülmezse ikinci toplantı yapılması ve toplantı çağrısını bizim şubenin yapması karar altına alındı. Aradan bir ay daha geçti. Genel merkez artık alınmayacağımızı zevkle söylüyordu. Şube toplantı için karar aldı. Diğer sendikalara çağırılı başkanı yapmıyorduk. Zaten kararda direnmiş muvaffak olamamıştı. Kararı uygulamamak vazifesinin son bölümünü bitirdi ve bir hafta sonra bana niçin istifa etmiyorsun dedi. Onada şaşmadım. İdare heyeti kararı ile sendikada profesyonel kadro ile kalmam için genel merkeze yazı yazdık. Kabul etmediler. Cevap bile vermediler. Sözlü olarak sendikal faaliyetten atılmadığını söylediler. Beş sene çalıştım teşvik ikramiyesi aldım, iki ay sendikacılık yaptım işten atıldım. Gene de sendikal faaliyet değilmiş. Ne kariptirki Yaprak bakımevlerinden temsilci iken atılan Serif Albayrak 5.3.1970 tarih 1428/168 sayılı Yargıtay kararında sendikal faaliyetten atılmadığına karar verilmişken iki senedir bizim şube lokalinde sendikadan maaşını alıyordu.

Tekel'e girdikten sonra Tekelli bir hanımla kurduğum yuvamı en kısa zamanda dağıttım. Komşularımızın, arkadaşlarımızın gözyaşları ile ailemi ve çocuklarımı Rize'ye getirdim. Anamın yanına bıraktım. İnsan ne kadar inanamış olsa da çoluk çocuğu az-

da olsa düşünerek mücadeleyi tam yapamıyor!

Tüm namussuzlara işçi düşmanlarına, sömürücülere, kapitalistlere ve emperyalistlere gazetenizle haber salarımki hayatta sağ kaldığım müddetçe nerede ne zaman olursa olsun işçi sınıfının devrimci savaşını sürdürmeye yemin ettim.

Tekel ve aynı işkolundaki işçi arkadaşlarıma tavsiyem şudur: Aynı sendika içinde ne sendikacılık olur ne de bu sendikamız başındaki yöneticiler değişir. Benim hatamda ısrar etmesinler, beyhude yere zaman kaybederler. En iyi arkadaşlarımızı sendikacı seçmeler ve seçilenler işçi için işvereni sıkırtarsalar sarı yöneticilerin elindeki genel merkez arkadan vurur. Seçimle değiştirelim desiniz ihraç ederler işten atarlar. Biz bunu en iyi şekilde denedik.

YAPACAĞINIZ ŞEY GİDECEĞİNİZ YOL HIÇ VAKIT KAYBETMEDEN DEVRİMCİ SENDİKANIZI SEÇMENİZ VE TÜRKİYE'DE DEVRİMCİ MÜCADELE VEREN DİĞER TEŞEKKÜLLERLE M Ü Ş T E R E K SAVAŞMAKTIR. BU YOLDA EN BÜYÜK YARDIMCI VE DESTEK DEVRİMCİ İŞÇİ KONGRESİDİR. DİSK-Türkiye'de gerçek işçi sınıfının sendikası; patronların ve siyasi iktidarın düşmanı DİSK'tir. Patronların Türk-İş'i sevmesi DİSK'i düşman ilân etmesinin manası açıktır. Türk-İş'in binasına bomba atıldı diye İbrahim Denizcier ile Orhan Sorguç'un fabrika fabrika doluşup fabrika müdürleriyle konuşuktan sonra yaptığı iki saatlik boykotun manası açıktır. İşçiler Türk-İş'in hükümetle patronla birlik olduğunu anlamış DİSK'e doğru akın başlamıştır. Bunu durdurmak için Türk-İş'de direniyor desinler diye ve işçileri biraz daha tutmak, avutmak için yapılan bir gösteridir. Hele DİSK yapısını böyle birşey işverenler işçileri çalışmaya çağırır çalışmayana atar askeri ile polisi ile hükümet ayağa kalkardı.

Sayın işçi kardeşlerim iyi bilinler ki gidis bizim lehimize. Patronların siyasi iktidarı çatırdamakta, patron sendikalarını artık işçi tanınamaktadır.

İşçinin, köylünün devrimci demokratik iktidarı için iç, dış sömürünün olmadığı, istiklâlî tam Türkiye için, biraz gayret edelim.

Kendisinden birşey daha rica ettik: -Sayın Mehmet Mıhlacı acaba bundan sonra gazetemiz vasıtasıyla mensubu olduğum Tekel işçisine hitap etmek, yazı yazmak ister misiniz?

Mehmet Mıhlacı - «Bundan memnunluk duyuyorum. Ashında gazetenizin işçi arkadaşlarına yardımcı ve fikir birliği verdiği ve gerçekleri satılmış sendika gazeteleri dışında çok olumlu karşıladım. İşçi arkadaşlar abone olmak suretiyle maddi destek olursa herhalde daha iyi çıkması sağlanır.»

Kendisine teşekkür ettik ve ayrıldık.

